

РЕШЕНИЕ

№ 7151

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5683** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна на „МЕГАПАК ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], чрез адв. М. М. срещу Решение № 1469 от 29.03.2023 г. постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 135 състав по НАХД № 16623/2022 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-2200618/30.11.2022 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ за нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят счита, че въззивната инстанция неправилно е възприела установената по делото фактическа обстановка, поради което е извела грешни правни изводи. Твърди, че по време на извършване на процесната проверка от служителите на дирекцията не са изисквани никакви книжа и документи, а същите единствено са отправяли от името на наемодателя покани за напускане на наетите от дружеството-работодател помещения. За да бъде доказано последното пред районния съд е поискан разпит на свидетели, което съдът неправилно бил оставил без уважение като ирелевантно за спора. Моли

съда да отмени въззивното решение и потвърденото с него НП. Алтернативно прави искане делото да бъде върнато за разглеждане от нов състав на районния съд.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Директор на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област се представлява от юрк. И., който моли съда да потвърди оспорения съдебен акт и претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

Във връзка с постъпил сигнал в ИА“ГИТ“ – С. на 06.10.2022 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – цех за производство на картони и печатница, находящ се в [населено място],[жк], ул.“51“, № 10, стопанисван от „Мегапак груп“ ЕООД.

В хода на проверката от контролните органи бил изискан Правилника за вътрешния трудов ред. Същият не бил представен, като на С. И. – ръководител на обекта била връчена призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК, адресирана до дружеството работодател. Впоследствие, проверката продължила по документи в периода 14.10 – 24.10.2022 г., като се установило, че дружеството „Мегапак груп“ ЕООД, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнило задължението си да държи на разположение на контролните органи екземпляр от Правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата, в това число заповеди за полагане на извънреден труд, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2233296/24.10.2022 г. Въз основа на констатациите от извършената проверка на 24.10.2022 г. св.К. К. –главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област съставила срещу „Мегапак груп“ ЕООД, Акт за установяване на административно нарушение № 23-2200618 за извършено на 06.10.2022 г. в [населено място] нарушение по чл.403а, ал.1 КТ. Актът бил предявен на същата дата на управителя на дружеството - К. С., която след като се запознала със съдържанието му, го подписала с отбелязване „възраждам“. Писмени възражения срещу акта не са били депозираны в законоустановения срок по смисъла на чл.44, ал.1 ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН, срещу дружеството било издадено процесното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в

кръга на правомощията им, не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите съдържат законоустановените реквизити. Приел е още, че вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорност на дружеството. Изложени са мотиви за липса на предпоставки за приложение на чл. 415в, ал. 1 от КТ.

Решението е правилно.

Настоящият съд счита наведеното твърдение в жалбата, че по време на процесната проверка от страна на служителите на ДИТ не са изисквани за представяне никакви книжа и документи в т.ч. и правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа за изцяло необосновано, доколкото същото е в противоречие с приложените по делото писмени доказателства в т.ч. протокол за извършена проверка и призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК /л. 15 по делото пред СРС/. По отношение на твърдението за отправените покани за напускане на наетото от дружеството помещение, доказването за което е направено искане за допускане на разпит на свидетели пред въззивния съд, настоящата касационна инстанция счита, че правилно районният е приел същото за ирелевантно и неотнормимо към спора. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело в т.ч. са приложени относимите писмени доказателства. Не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, сочени в касационната жалба.

Споделят се правните мотиви. досежно съставомерността на вмененото нарушение, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 АПК съдът препраща към тях. Съгласно чл. 403а, ал. 1 от КТ в предприятието, в неговите подразделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи конкретно посочени документи, сред които и правилника за вътрешния трудов ред. В конкретния случай по време на проверката контролните органи са изискали процесния правилно, но такъв не е представен. Смисълът на разпоредбата е при осъществявания контрол на място в обекти, стопанисвани от работодателите, да се установи дали работниците и служителите полагат труд в определеното от работодателя работно време, а в случая доколкото проверката е осъществена във връзка с подаден сигнал в ИА „ГИТ” – С. за нарушение на работното време и полаган труд в почивни дни, то следва да се споделят мотивите на въззивния съд и досежено липсата на предпоставки за приложение на чл. 415в, ал. 1 КТ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1469 от 29.03.2023 г. постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135 състав по НАХД № 16623/2022 г.

ОСЪЖДА „МЕГАПАК ГРУП“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.